

for miljøvurdering, som kan fungere, som alle dele af samfundet kan have tiltro til, og som vil kunne bidrage, når vi f.eks. skal diskutere vandmiljøplan eller sprøjtemiddelplan og hvad det kan være.

Jørn Jespersen (SF):

Statsministeren udtrykte sin overraskelse over, at der fra venstrefløjens kom et ønske om at styrke miljøøkonomien. Det gjorde der faktisk allerede, da instituttet blev etableret. Under de mange debatter, der var i den sammenhæng, blev der givet udtryk – jeg tror fra alle partier – for, at man ønskede at styrke det pågældende område, en udvikling, der allerede var i gang, men som selvfølgelig yderligere kunne styrkes.

At statsministeren ikke har opdaget det, viser jo bare, at man slet ikke har været interesseret i at høre, hvad oppositionen sagde i den sammenhæng, men bare ville tromle sine egne ideer igennem sammen med Dansk Folkeparti, og det er så det, man har gjort.

Kl. 14.00

Når vi gerne vil ind og være med til at løse situationen, er det jo ikke – lad os bare indrømme det åbent – af hensyn til regeringen. Det er jo ikke for at hjælpe regeringen. Det er, fordi vi faktisk mener, at den nuværende situation er alvorlig, både for Danmarks omdømme i udlandet og af hensyn til den seriøse miljøpolitiske debat i Danmark. Derfor synes jeg, at statsministeren, hvis han virkelig ønskede at styrke miljøøkonomi og få det til at fungere i den politiske beslutningsproces, burde optage forhandlinger med partierne om at gøre det.

Så ville det ikke være fornuftigt at tage den drøftelse med henblik på rent faktisk at få styrket miljøøkonomi og få mere miljø for pengene?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må gentage, hvad jeg sagde før: Det har regeringen ingen som helst planer om at gøre. Og når såvel hr. Jørn Jespersen som hr. Keld Albrechtsen beklager, at hver gang der kommer en rapport fra Institut for Miljøvurdering, giver det anledning til debat, kan jeg kun sige, at meningen med instituttet og meningen med instituttets rapporter er, at det *skal* give debat. Det er jo det, der er hele meningen med konstruktionen.

Men det er jo helt tydeligt, at det ønsker hr. Keld Albrechtsen og hr. Jørn Jespersen ikke, for de vil helst have, at der skal være en dødens tavshed og stilhed på miljøområdet, hvor ingen

må mene noget andet end det, hr. Jørn Jespersen og hr. Keld Albrechtsen har holdt sig til igennem mange år sammen med fru Pernille Blach Hansen.

Dermed har jeg ikke sagt, at jeg er enig med Bjørn Lomborg eller instituttet i alt, hvad det gør, eller alt, hvad det siger. Jeg synes bare, at i et demokrati, i et sandt folkestyre, skal der være en fri og åben debat, hvor der også er plads til, at der er nogle, der kan have en anden mening.

Så er det vores opgave som politikere bagefter at veje det og bedømme det og sige, at det der tror vi ikke på, det der tror vi på, og så træffer vi en afgørelse.

Men det er så ubegribeligt for mig, at venstrefløjens ikke vil acceptere, at der er en alternativ stemme i miljødebatten. Det må da være demokrati, at der er plads til det. Derfor er det da ikke et argument imod instituttet, at rapporterne fra instituttet giver debat. Det er da et argument for instituttet, at rapporterne giver debat. Der er da ikke noget mere ærgerligt, end når man smider penge ud på noget, der ikke giver debat. Det er jo meningen, at det skal give debat.

Keld Albrechtsen (EL):

Statsministeren fordrejer konsekvent, hvad vi siger i den her debat. Vi har overhovedet ikke antydning, at vi anså det for dårligt med debat.

Det, jeg sagde, var, at hver gang der kommer en rapport, viser det sig, at seriøse forskere er i stand til at påvise, at der er direkte fejl i disse rapporter. Det er det, vi ikke kan blive ved med at leve med, og som jeg heller ikke forstår, hvis regeringen kan blive ved med at leve med.

Det viser sig, at der kommer en rapport om genbrugspapir; den kan ikke bruges til noget, fordi der er så store fejl i den. Der kommer en rapport om dåser; det viser sig, at den rapport ikke kan bruges til noget, fordi den er fuld af fejl.

Jeg spurgte så: Hvad så, når vi kommer til de store sager om vandmiljøet f.eks.? Så har vi jo ikke et institut, vi kan bruge, for vi ved alle sammen godt, at det institut ikke har miljømæssigt faglig videnskabelighed til at kunne gå ind og bedømme en vandmiljøplan. Det ved vi. Det burde da bekymre statsministeren.

Så jeg vil godt spørge en gang til, om statsministeren overhovedet ikke vil tage imod en fremstrakt hånd, men tværtimod vil afslå den. Det virker, som om statsministeren vil løse alle problemer sammen med Dansk Folkeparti og vender sig mod resten af Folketinget.